

25 anys de l'associació de familiars de malalts Alzheimer Montsià



Susanna Sancho
Estudiant de comunicació

La primera vegada que vaig sentir parlar de l'Alzheimer va ser l'any 1994, quan ma iaia va començar a despistar-se. Va oblidar com es feia l'arròs, col i fesols, ella que era la millor cuinera del món. I va oblidar com n'era de presumida. I a poc a poc, va oblidar-se de qui era ella i de com l'estimàvem.

Vaig entendre els estralls que causava la malaltia, no només en la persona malalta, sinó també en tots els que l'estimen. Però, gràcies a un llibre que ens van fer arribar les dones de l'Associació de Familiars de Malalts d'Alzheimer del Montsià, vaig sentir que la meua família i jo no estàvem sols en aquell tràngol.

Ben aviat, l'any 1998, la senyora Tonica Blanch va fundar a Amposta l'Associació de Familiars de Malalts d'Alzheimer del Montsià. La van acompanyar en aquest repte la senyora Montse Forcadell i la senyora Maria Cinta Pons. Van iniciar un camí, que sempre aniria un pas per en-

davant de les administracions. Així, un grup de dones es van unir per donar resposta a les necessitats de les persones malaltes i de les seves famílies, sense tenir res més que la seua forta voluntat. Segons em relata l'amiga Àngels Martí una tarda del passat més de juny en què vaig visitar-la a casa seva, ella va entrar a formar part de la Junta com a tresorera l'any 2003; i avui encara hi és, amb la mà estesa, vint anys després, per ajudar en allò que calgui.

Des del primer moment, es va donar resposta en forma de suport assistencial a les persones malaltes i a les seves famílies, amb atenció domiciliària. Cal recordar que en aquells anys el Servei d'Atenció domiciliària públic, ni la llei de dependència, encara no existien, entraria en vigor el 2007; i els serveis socials bàsics eren comarcals i precaris. En aquest sentit, AFAM va ser capdavantera i es va avançar anys a les administracions. Així, a mesura que la investigació sobre la malaltia va anar avançant, l'associació també anava creixent. Van començar a oferir teràpia i suport psicològic als familiars; així com també fisioteràpia entre altres serveis. Van arribar a atendre a 24 persones malaltes i les seves famílies, amb un màxim de 190 persones associades.

A més de donar recursos d'atenció directa, també han estat pioneres en difondre coneixement entre la ciuta-

dania, amb una programació de xerrades estable, implicant a tota la societat ampostina, amb berenars i esdeveniments de relacions públiques, per sensibilitzar i normalitzar la malaltia. Així mateix, Àngels Martí recorda els inicis de l'associació que en un primer moment es reunia al soterrani de l'antiga Residència d'Avis d'Amposta, per a més tard donar atenció al nou centre de l'avinguda de la Ràpita. En la nostra entrevista, Àngels recorda polítics de diferents formacions polítiques, que s'han abocat en fer créixer l'associació. Sobretot, arran del desplegament de la seu territorial del departament de Benestar i Família de la Generalitat de Catalunya a Amposta. Sobretot, Mercè Sanmartí i Adam Tomàs, que són recordats com les persones que més han influït en el desenvolupament de l'associació. Tant és així, que en aquells anys, cap al 2004, l'associació va tenir un altre servei a Freginals i va donar cobertura a famílies del Montsià.

En aquests últims anys, l'any 2019, amb la junta presidida per Dolores Espelta, AFAM ha traslladat les seves dependències a l'edifici de l'antiga residència d'Avis, un espai cedit per l'Ajuntament d'Amposta, molt més ample i lluminós, amb vista al Parc municipal; obrint així, un nou capítol en la història d'AFAM i de les persones que la formen. Així, nous projectes pioners i transforma-

dors com l'Escola del Cuidar i la Setmana Mundial de l'Alzheimer han vist la llum en els darrers últims anys. Per acabar, no puc deixar de donar la més sincera enhorabona a totes les persones protagonistes per aquests 25 anys de lluita incansable,

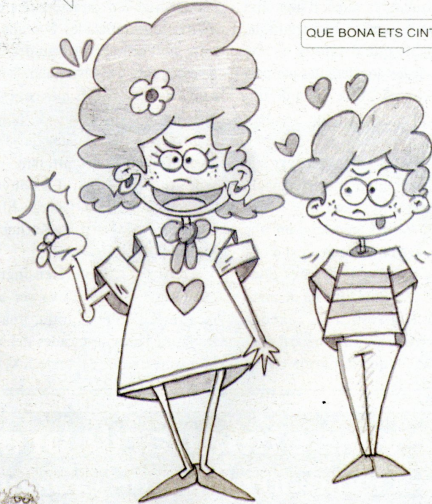
de treball voluntari i desinteressat i per una trajectòria que ha significat tant per la ciutat d'Amposta.

Moltes gràcies per ser-hi tots aquests anys, i per acompanyar a les persones malaltes d'Alzheimer i a les seves famílies.

EL DIBUIX DE LA SETMANA

per Jokin Moya

ABANS DE TREBALLAR AMB LA INTEL·LIGÈNCIA ARTIFICIAL, NO SERIA MILLOR TREBALLAR I ESTUDIAR L'ACTITUD HUMANA?



By Jokin
THO DIUEN ELS PETITS CORSARIS